

er jo ikke således, at regeringen står uden muligheder for at fremlægge noget fornuftigt, som der kunne blive flertal for her i Folketinget. Det er jo absolut ikke udelukket.

Det, der er udelukket, er, at regeringen bare kan køre videre med det nuværende system, som går ud på gennem licenser at sikre, at de fem største bananselskaber her i verden – to europæiske og tre amerikanske – kan fortsætte med at have monopol på hele produktionen, kan fortsætte med at mishandle miljøet, f.eks. i Latinamerika, kan fortsætte med at undertrykke bananarbejderne i de mellemamerikanske og afrikanske lande, kan fortsætte med at sprøjte sprøjtemidler ud over junglen i et sådant omfang, at miljøet ødelægges osv. osv. Det er nemlig konsekvensen af det licenssystemet. Man sikrer, at det monopol, som disse fem selskaber har på banandyrkningen, også fremover opretholdes.

Jeg kan altså ikke forstå, at regeringen vil blive ved med på den måde at holde hånden over disse tre amerikanske og to engelske multinationale bananselskaber. Og når man netop påberåber sig, at det er de fattigste lande, at det er bananarbejderne, og at det er miljøet, man skal tage hensyn til, så havde jeg ærlig talt troet – og det var også årsagen til, at jeg forleden sendte landbrugsministeren et brev desangående – at regeringen havde noget mere at byde på i den her debat.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Er der noget, der kan bringe sindene i kog her i Folketinget, også i Europaudvalget, så er det EU's bananpolitik. Vi kan jo gisne om, hvad det næste bliver; det er jo mange forunderlige ting, som EU regulerer.

Jeg har et par spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, hr. Jacob Buksti, for jeg synes, hans indlæg efterlod en hel del uafklarede ting. Hr. Buksti sagde nemlig klart og tydeligt, at hvis man gennemførte dette forslag, og hvis det blev EU's politik at afskaffe banankvoterne, så ville det få helt uoverskuelige konsekvenser i de her tidligere kolonier, som nogle lande ønsker at favorisere med banankvotepolitikken.

Men det bygger jo så – må jeg formode – på en tro på, at de penge, som banankvotestystemet faktisk giver, kommer de pågældende lande til gode. Jeg vil gerne spørge hr. Buksti, hvad han bygger det på, for det materiale, som vi andre har – bl.a. det fra Verdensbanken, der er nævnt i

bemærkningerne til forslaget – siger jo netop, at den her ordning ikke kommer de pågældende lande til gode. Så hr. Buksti må jo have nogle oplysninger, som vi andre ikke har, som kan dokumentere det, han siger. Ellers synes jeg ikke, det hænger sammen.

Samtidig siger hr. Buksti også, at vi fra dansk side ønsker en så liberal handelspolitik som muligt. Men den mest liberale handelspolitik må da være, at man ikke har kvoter. Den må da være, at forbrugerne efterspørger, og at der så er et udbud på baggrund af den efterspørgsel. Forbrugerne kan så eventuelt fravælge nogle sydamerikanske bananer, hvis de synes, de er dårligere eller bliver produceret på en ikkeetisk måde – eller hvad man nu kunne lægge i det – i forhold til de afrikanske bananer, at man derfor fra forbrugernes side ønsker at udtrykke en sådan holdning.

Det er vel en handelspolitik, der er så liberal som muligt – som hr. Buksti udtrykket det. Men det er jo ikke den, hr. Buksti ønsker, kan jeg forstå. Hvad er det så egentlig for en handelspolitik, hr. Buksti taler for?

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg fik også nærmest det indtryk, da jeg hørte hr. Buksti, at det var en sang fra de varme lande og nøjagtig den samme sang, som vi hørte, dengang den daværende landbrugsminister ændrede Danmarks bananpolitik, for det var jo det samme, vi hørte dengang: Nu skulle vi gennemføre en bananpolitik med licenser, og hvad ved jeg, for nu skulle vi hjælpe udviklingslandene.

Nu har vi så en rapport, som landbrugsministeren siger vi måske ikke kan stole så meget på. Men én ting viser den i hvert fald: udviklingslandene har ikke fået gavn af den her bananpolitik. Og så viser den også, som hr. Keld Albrechtsen jo klart sagde, at der altså er nogle mellemhandlere i Europa, som sidder og scorer kassen.

Og dér må jeg sige, at vi ikke ønsker en politik, som på den ene side fordyrer produkterne for forbrugerne og på den anden side ikke kommer producenterne til gavn, mens de, der tilfældigvis lige er så heldige at få de nødvendige licenser, kan sidde og score kassen. Det synes vi er fuldstændig forkert, og derfor må jeg sige til hr. Buksti, at jeg synes, man er nødt til nu at erkende, at der er et flertal i Folketinget, der mener, at regeringen traf en forkert beslutning i sin tid og støttede noget, som vi kunne have for-